

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

10 april 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

Kommissionens förordning (EG) nr 322/2008 av den 9 april 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
★ Kommissionens förordning (EG) nr 323/2008 av den 8 april 2008 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen	3
★ Kommissionens förordning (EG) nr 324/2008 av den 9 april 2008 om fastställande av reviderade förfaranden för kommissionens inspektioner på området för sjöfartsskydd ⁽¹⁾	5

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Kommissionen

2008/291/EG:

★ Kommissionens beslut av den 18 mars 2008 om ändring av beslut 2004/452/EG om upprättande av en förteckning över organ vars forskare kan få tillgång till konfidentiella uppgifter i vetenskapligt syfte [delgivet med nr K(2008) 1005] ⁽¹⁾	11
--	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

2008/292/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 4 april 2008 om fastställande av att Svarta havet och anslutande flodsystem inte utgör en naturlig livsmiljö för europeisk ål i den mening som avses i rådets förordning (EG) nr 1100/2007 [delgivet med nr K(2008) 1217] 14**

2008/293/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 4 april 2008 om ändring av beslut 2006/784/EG om godkännande av metoder för klassificering av slaktkroppar av gris i Frankrike [delgivet med nr K(2008) 1235] 16**

2008/294/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 7 april 2008 om harmoniserade villkor för radiospektrumanvändning för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg i gemenskapen [delgivet med nr K(2008) 1256] ⁽¹⁾ 19**

REKOMMENDATIONER

Kommissionen

2008/295/EG:

- ★ **Kommissionens rekommendation av den 7 april 2008 om auktorisation för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg i Europeiska gemenskapen [delgivet med nr K(2008) 1257] ⁽¹⁾ 24**

Rättelser

- ★ **Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 283/2008 av den 27 mars 2008 om ersättning av bilaga I till rådets förordning (EG) nr 673/2005 om införande av tilläggstullar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 86 av den 28.3.2008) 28**

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 322/2008

av den 9 april 2008

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 april 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 april 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 9 april 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	JO	74,4
	MA	52,8
	TN	115,9
	TR	101,4
	ZZ	86,1
0707 00 05	EG	178,8
	MA	43,7
	TR	174,6
	ZZ	132,4
0709 90 70	MA	88,0
	TR	122,2
	ZZ	105,1
0805 10 20	EG	53,4
	IL	56,2
	MA	52,8
	TN	54,1
	TR	64,5
	US	51,9
	ZZ	55,5
0805 50 10	AR	117,5
	TR	137,3
	ZA	125,5
	ZZ	126,8
0808 10 80	AR	90,6
	BR	77,2
	CA	97,5
	CL	87,1
	CN	88,7
	MK	52,8
	NZ	123,0
	US	117,8
	UY	45,1
	ZA	72,0
	ZZ	85,2
0808 20 50	AR	87,7
	CL	77,7
	CN	53,0
	UY	89,6
	ZA	98,7
	ZZ	81,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 323/2008
av den 8 april 2008
om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽¹⁾, särskilt artikel 9.1 a, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till förordning (EEG) nr 2658/87, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till denna förordning.
- (2) I förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna regler fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och dessa regler gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
- (3) Enligt dessa allmänna regler måste de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen som är bifogad klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 med de motiveringar som ges i kolumn 3 i samma tabell.

(4) Det är lämpligt att bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende varuklassificeringen i Kombinerade nomenklaturen och som inte överensstämmer med de rättigheter som fastställs i denna förordning fortfarande kan åberopas av innehavaren enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽²⁾.

(5) Tullkodexkommittén har inte yttrat sig inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i den bifogade tabellen ska i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i samma tabell.

Artikel 2

Bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter och som inte stämmer överens med de rättigheter som fastställs i denna förordning kan fortfarande åberopas enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92 under en period av tre månader.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 april 2008.

På kommissionens vägnar
László KOVÁCS
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 580/2007 (EUT L 138, 30.5.2007, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering (KN-nummer)	Motivering
(1)	(2)	(3)
<p>1. Glasögonformad vara i böjlig plast innehållande en färgad vätskelösning med följande sammansättning (volymprocent):</p> <p>— vatten 40</p> <p>— propylenglykol 60</p> <p>Varan är avsedd att lindra huvudvärk då man lägger den mot ansiktet efter att först ha kylt den i kylskåp.</p>	3824 90 97	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1, 3 b och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt texten till KN-nummer 3824, 3824 90 och 3824 90 97.</p> <p>Lösningen i plasthöljet används som kylmedel och ger varan dess huvudsakliga karaktär som ett preparat enligt KN-nummer 3824.</p> <p>Varan är inte avsedd för terapeutiskt eller profylaktiskt bruk enligt kapitel 30.</p>
<p>2. Plasthölje som innehåller en blandning av vatten och olja och som är avsedd att läggas in i kuporna på baddräkter och bysthållare.</p>	3926 20 00	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1, 3 b och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt texten till KN-nummer 3926 och 3926 20 00.</p> <p>Eftersom varan är avsedd att läggas in i kuporna på baddräkter och bysthållare för kvinnor är den, enligt KN-nummer 3926, att betrakta som ett tillbehör till kläder enligt undernummer 3926 20 00.</p>
<p>3. Textilvara i form av ett bälte, som innehåller korn av vanligt vete, och som efter uppvärmning i mikrovågsugn används för att lindra ländsmärtor.</p>	1001 90 99	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1, 3 b och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt texten till KN-nummer 1001, 1001 90 och 1001 90 99.</p> <p>Vetekornen i bältet används för att överföra lagrad värme och ger varan dess väsentliga egenskaper som spannmål enligt KN-nummer 1001.</p> <p>Varan är inte avsedd för terapeutiskt eller profylaktiskt bruk enligt kapitel 30.</p>

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 324/2008

av den 9 april 2008

om fastställande av reviderade förfaranden för kommissionens inspektioner på området för sjöfartsskydd

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.4,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd ⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 och 13.3, och

av följande skäl:

- (1) För att övervaka medlemsstaternas tillämpning av förordning (EG) nr 725/2004 bör kommissionen utföra inspektioner med början sex månader efter det att den förordningen har trätt i kraft. Det är nödvändigt att anordna inspektioner under kommissionens överinseende för att kontrollera effektiviteten i nationella kvalitetskontrollsystem och i åtgärder, förfaranden och strukturer avseende sjöfartsskydd.
- (2) Kommissionen bör i enlighet med artikel 13.3 i direktiv 2005/65/EG övervaka medlemsstaternas genomförande av det direktivet samtidigt med de inspektioner som föreskrivs i förordning (EG) nr 725/2004.
- (3) Europeiska sjösäkerhetsbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽³⁾, bör ge kommissionen tekniskt stöd när den utför sina inspektionsuppgifter avseende fartyg, relevanta företag och erkända sjöfartsskyddsorganisationer.

- (4) Kommissionen bör samordna tidtabellen för och förberedelsen av sina inspektioner med medlemsstaterna. Kommissionens inspektionsgrupper bör kunna inkludera kvalificerade nationella inspektörer, om sådana finns tillgängliga.
- (5) Kommissionens inspektioner bör utföras i enlighet med ett fastställt förfarande, inklusive en standardmetod.
- (6) Känsliga uppgifter om inspektioner bör behandlas som sekretessbelagd information.
- (7) Kommissionens förordning (EG) nr 884/2005 av den 10 juni 2005 om fastställande av förfaranden för utförande av kommissionens inspektioner på området för sjöfartsskydd ⁽⁴⁾ bör därför upphöra att gälla.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 11.1 i förordning (EG) nr 725/2004.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs förfaranden för kommissionens inspektioner för att övervaka tillämpningen av förordning (EG) nr 725/2004 i varje medlemsstat och vid enskilda hamnanläggningar och relevanta företag.

I denna förordning fastställs även förfaranden för kommissionens övervakning av genomförandet av direktiv 2005/65/EG samtidigt med inspektionerna i medlemsstaterna och hamnanläggningarna när det gäller hamnar enligt definitionen i artikel 2.11 i den här förordningen.

Inspektionerna ska utföras på ett öppet, effektivt, harmoniserat och enhetligt sätt.

⁽¹⁾ EUT L 129, 29.4.2004, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 310, 25.11.2005, s. 28.

⁽³⁾ EGT L 208, 5.8.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2038/2006 (EUT L 394, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 148, 11.6.2005, s. 25.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *kommissionens inspektion*: en undersökning som genomförs av kommissionens inspektörer avseende medlemsstaternas nationella kvalitetskontrollsystem, åtgärder, förfaranden och strukturer för sjöfartsskydd, för att fastställa efterlevnaden av förordning (EG) nr 725/2004 och genomförandet av direktiv 2005/65/EG.
2. *kommissionens inspektör*: en person som uppfyller kriterierna i artikel 7 och är anställd av kommissionen eller av Europeiska sjösäkerhetsbyrån eller är en nationell inspektör som av kommissionen fått i uppdrag att delta i kommissionens inspektioner.
3. *nationell inspektör*: en person som är anställd av en medlemsstat som inspektör inom området sjöfartsskydd, och som har kvalifikationer i enlighet med den medlemsstatens krav.
4. *objektiva bevis*: information, dokumentation eller undersökningsresultat som i kvantitativt eller kvalitativt avseende gäller skydd eller förekomst och genomförande av krav enligt förordning (EG) nr 725/2004 eller direktiv 2005/65/EG, och som grundas på iakttagelser, mätningar eller tester och kan verifieras.
5. *iakttagelse*: ett undersökningsresultat som framkommit under en kommissionsinspektion och som styrks av objektiva bevis.
6. *avvikelse*: en iakttagen situation där det föreligger objektiva bevis för att ett krav enligt förordning (EG) nr 725/2004 eller direktiv 2005/65/EG inte har uppfyllts, vilket kräver korrigerande åtgärder.
7. *allvarlig avvikelse*: en identifierbar avvikelse som utgör ett allvarligt hot mot sjöfartsskyddet och som kräver omedelbara korrigerande åtgärder och inbegriper att ett krav enligt förordning (EG) nr 725/2004 eller direktiv 2005/65/EG inte har uppfyllts på ett effektivt och systematiskt sätt.
8. *sambandspunkt*: det organ som utsetts av varje medlemsstat och som ska utgöra en kontaktpunkt för kommissionen och andra medlemsstater och underlätta, följa upp och in-

formera om tillämpningen av de sjöfartsskyddsåtgärder som föreskrivs i förordning (EG) nr 725/2004 och de hamnskyddsåtgärder som föreskrivs i direktiv 2005/65/EG.

9. *relevant företag*: en enhet som måste utse en rederiets sjöfartsskyddsansvarige, fartygets sjöfartsskyddsansvarige eller hamnanläggningens sjöfartsskyddsansvarige, eller som ansvarar för genomförandet av en skyddsplan för fartyg eller en skyddsplan för hamnanläggning, eller som har utsetts av en medlemsstat som en erkänd sjöfartsskyddsorganisation.
10. *test*: en kontroll av sjöfartsskyddsåtgärder där uppsåt att utföra en olaglig handling simuleras i syfte att undersöka effektiviteten i genomförandet av befintliga skyddsåtgärder.
11. *hamn*: ett område inom de gränser som har fastställts av medlemsstaterna enligt artikel 2.3 i direktiv 2005/65/EG och anmälts till kommissionen enligt artikel 12 i det direktivet.

KAPITEL II

ALLMÄNNA KRAV

Artikel 3

Samarbete från medlemsstaternas sida

Utan att det påverkar kommissionens ansvar, ska medlemsstaterna samarbeta med kommissionen när den utför sina inspektionsuppgifter. Samarbetet ska pågå under den förberedande fasen, kontrollfasen och rapporteringsfasen.

Artikel 4

Utövande av kommissionens befogenheter

1. Varje medlemsstat ska se till att kommissionens inspektörer ges möjlighet att utöva sina befogenheter för att inspektera sjöfartsskyddsverksamheten hos alla behöriga myndigheter enligt förordning (EG) nr 725/2004 eller direktiv 2005/65/EG och hos varje relevant företag.
2. Varje medlemsstat ska se till att kommissionens inspektörer på begäran får tillgång till all relevant skyddsrelaterad dokumentation, och i synnerhet följande:
  - a) Det nationella program för genomförandet av förordning (EG) nr 725/2004 som avses i artikel 9.3 i den förordningen.

b) Information som tillhandahålls av sambandspunkten och kontrollrapporter som avses i artikel 9.4 i förordning (EG) nr 725/2004.

c) Resultatet av medlemsstaternas övervakning av genomförandet av hamnskyddsplaner.

3. Om kommissionens inspektörer stöter på svårigheter vid utförandet av sina uppdrag, ska de berörda medlemsstaterna med alla medel inom ramen för deras rättsliga befogenheter bistå kommissionen för att uppdragen ska bli fullständigt utförda.

Artikel 5

Nationella inspektörers deltagande i kommissionens inspektioner

1. Medlemsstaterna ska sträva efter att ställa nationella inspektörer till kommissionens förfogande som kan delta i kommissionens inspektioner, inklusive i därtill hörande förberedande faser och rapporteringsfaser.

2. En nationell inspektör får inte delta i kommissionens inspektioner i den medlemsstat där inspektören är anställd.

3. Varje medlemsstat ska förse kommissionen med en förteckning över nationella inspektörer som kommissionen kan kalla in för att delta i en kommissionsinspektion.

Förteckningen ska uppdateras minst en gång om året, före utgången av juni.

4. Kommissionen ska till den kommitté som inrättats genom artikel 11.1 i förordning (EG) nr 725/2004 (nedan kallad *kommittén*) överlämna de förteckningar som avses i punkt 3 första stycket i denna artikel.

5. Om kommissionen anser att det är nödvändigt att en nationell inspektör deltar i en viss kommissionsinspektion, ska den begära information från medlemsstaterna om huruvida nationella inspektörer kan ställas till förfogande för den aktuella inspektionen. En sådan begäran ska normalt göras åtta veckor före inspektionen.

6. De kostnader som uppkommer när nationella inspektörer deltar i kommissionens inspektioner ska ersättas av kommissionen i enlighet med gemenskapens regler.

Artikel 6

Tekniskt stöd från Europeiska sjösäkerhetsbyrån vid kommissionens inspektioner

Europeiska sjösäkerhetsbyrån ska, när den ger kommissionen tekniskt stöd i enlighet med artikel 2 b iv i förordning (EG) nr 1406/2002, ställa tekniska experter till förfogande för deltagande i kommissionens inspektioner, inklusive i därtill hörande förberedande faser och rapporteringsfaser.

Artikel 7

Kompetenskrav och utbildning för kommissionens inspektörer

1. Kommissionens inspektörer ska ha lämpliga kvalifikationer, inbegripet tillräcklig teoretisk och praktisk erfarenhet av sjöfartsskydd. Detta ska normalt inbegripa följande:

a) God kännedom om sjöfartsskydd och hur det tillämpas på den verksamhet som granskas.

b) Goda praktiska kunskaper om skyddsteknik och skyddsmetoder.

c) Kunskaper om principer, förfaranden och metoder för inspektioner.

d) Praktiska kunskaper om den verksamhet som granskas.

2. För att vara kvalificerade att delta i kommissionens inspektioner ska kommissionens inspektörer ha fullgjort utbildning för att utföra sådana inspektioner.

När det gäller nationella inspektörer ska den utbildning som krävs för att de ska kunna agera som inspektörer åt kommissionen

a) vara godkänd av kommissionen,

b) omfatta en grundutbildning och en regelbundet återkommande fortbildning,

c) säkerställa att arbetet utförs på en nivå som är tillräcklig för att kontrollera om skyddsåtgärder genomförs i enlighet med förordning (EG) nr 725/2004 och direktiv 2005/65/EG.

3. Kommissionen ska se till att kommissionens inspektörer uppfyller de kriterier som fastställs i punkterna 1 och 2.

KAPITEL III

FÖRFARANDE FÖR UTFÖRANDET AV KOMMISSIONENS
INSPEKTIONER

Artikel 8

Anmälan om inspektioner

1. Kommissionen ska anmäla en inspektion minst sex veckor i förväg till sambandspunkten i den medlemsstat på vars territorium inspektionen ska utföras. Vid exceptionella händelser får denna anmälningsperiod förkortas.

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att hemlighålla en anmälan om inspektion, så att inspektionen inte äventyras.

2. Sambandspunkten ska underrättas i förväg om den avsedda omfattningen av en kommissionsinspektion.

Om en hamnanläggning ska inspekteras, ska sambandspunkten i anmälan informeras om

- a) huruvida inspektionen ska innefatta fartyg som under inspektionen ligger vid den hamnanläggningen eller någon annanstans i hamnen, och
- b) huruvida inspektionen kommer att innefatta övervakning av hamnen enligt artikel 13.2 i direktiv 2005/65/EG.

Vid tillämpningen av andra stycket b avses med övervakning kontroll av huruvida bestämmelserna i direktiv 2005/65/EG har genomförts av medlemsstaterna och av de hamnar på deras territorium som har anmälts till kommissionen enligt artikel 12 i det direktivet. Med övervakning avses i synnerhet kontroll av att samtliga bestämmelser i direktiv 2005/65/EG har beaktats vid utförandet av hamnskyddsutredningar och upprättandet av hamnskyddsplaner, och att åtgärderna inom ramen för dessa är förenliga med de bestämmelser som antagits enligt förordning (EG) nr 725/2004 för de hamnanläggningar som är belägna i berörda hamnar.

3. Sambandspunkten ska

- a) informera relevanta behöriga myndigheter i medlemsstaten om inspektionen, och
- b) underrätta kommissionen om dessa relevanta behöriga myndigheter.

4. Senast 24 timmar före inspektionen ska sambandspunkten meddela kommissionen flaggstat och IMO-nummer för varje fartyg som under inspektionen förväntas finnas i en hamnanläggning eller hamn som anmälts i enlighet med punkt 2 andra stycket.

5. Om flaggstaten är en medlemsstat ska kommissionen om möjligt meddela sambandspunkten i den medlemsstaten att fartyget kan bli föremål för inspektion när det befinner sig i hamnanläggningen.

6. Om inspektionen av en hamnanläggning i en medlemsstat ska omfatta ett fartyg med den medlemsstaten som flaggstat, ska sambandspunkten upprätthålla kontakt med kommissionen för att bekräfta huruvida fartyget kommer att finnas i hamnanläggningen under inspektionen.

7. Om ett fartyg som tidigare identifierats som ett fartyg som ska inspekteras inte kommer att vara förtöjt i hamnen under inspektionen av hamnanläggningen, ska kommissionen och den samordnare som utsetts enligt artikel 9.3 komma överens om ett alternativt fartyg att inspektera. Detta fartyg kan finnas vid en annan hamnanläggning i hamnen. Punkterna 5 och 8 i denna artikel ska ändå tillämpas i dessa fall.

8. Kommissionens inspektioner ska genomföras under överinseende av den medlemsstat där hamnanläggningen är belägen och som sköter inspektioner och kontroll av efterlevnaden i enlighet med regel 9 i kapitlet om särskilda åtgärder för förbättrat sjöfartsskydd i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS-konventionen) i dess ändrade lydelse, om antingen

a) fartygets flaggstat inte är en medlemsstat, eller

b) fartyget inte ingick i den information som lämnats i enlighet med punkt 4 i denna artikel.

9. När en anmälan om inspektion görs till sambandspunkten kan ett förinspektionsformulär lämnas, som ska fyllas i av den eller de relevanta behöriga myndigheterna, tillsammans med en begäran om de dokument som avses i artikel 4.2.

I anmälan ska också anges den dag då det ifyllda formuläret och de dokument som avses i artikel 4.2 senast ska lämnas till kommissionen.

Artikel 9

Förberedelse av inspektioner

1. Kommissionens inspektörer ska förbereda sig så att inspektionerna blir effektiva, noggranna och enhetliga.

2. Kommissionen ska förse sambandspunkten med namnen på de kommissionsinspektörer som har fått i uppdrag att utföra en inspektion, och vid behov även andra uppgifter. Bland dessa namn ska ingå namnet på ledaren för inspektionsgruppen, som ska vara en kommissionsinspektör som är anställd av kommissionen.

3. För varje inspektion ska sambandspunkten se till att en samordnare utses för att sköta de praktiska arrangemangen i samband med inspektionsverksamheten. Under inspektionen ska ledaren för inspektionsgruppen vara samordnarens första kontaktperson.

Artikel 10

Utförande av inspektioner

1. En standardmetod ska användas för att övervaka medlemsstaternas tillämpning av reglerna om sjöfartsskydd i förordning (EG) nr 725/2004.

2. Medlemsstaterna ska se till att kommissionens inspektörer ledsagas under hela inspektionen.

3. Om ett fartyg som ligger i en hamnanläggning ska inspekteras och fartygets flaggstat inte är den medlemsstat där hamnanläggningen är belägen, ska den medlemsstat där hamnanläggningen är belägen sörja för att kommissionens inspektörer under inspektionen av fartyget ledsagas av en tjänsteman från en myndighet som avses i artikel 8.2 i förordning (EG) nr 725/2004.

4. Kommissionens inspektörer ska bära ett identitetskort som ger dem befogenhet att utföra inspektioner på kommissionens vägnar. Medlemsstaterna ska sörja för att kommissionens inspektörer kan få tillträde till alla områden som krävs för inspektionsändamål.

5. Ett test får göras endast efter anmälan till och överenskomelse med sambandspunkten om dess omfattning och syfte. Sambandspunkten ska åta sig all nödvändig samordning med berörda behöriga myndigheter.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 ska kommissionens inspektörer, om det är lämpligt och praktiskt möjligt, på plats ge en informell muntlig sammanfattning av sina iakttagelser.

Den relevanta sambandspunkten ska snarast informeras om varje allvarlig avvikelse från förordning (EG) nr 725/2004 eller direktiv 2005/65/EG som har konstaterats vid en kommissionsinspektion, innan en inspektionsrapport enligt artikel 11 i denna förordning färdigställs.

När en kommissionsinspektör som utför en inspektion av ett fartyg konstaterar en allvarlig avvikelse som kräver åtgärder enligt artikel 16, ska emellertid ledaren för inspektionsgruppen omedelbart informera sambandspunkten i den medlemsstat som är hamnstat.

Artikel 11

Inspektionsrapport

1. Inom sex veckor efter slutförandet av en inspektion ska kommissionen skicka en inspektionsrapport till medlemsstaten. Om det är lämpligt kan denna inspektionsrapport innefatta resultaten av en övervakning av hamnen i enlighet med artikel 8.2 b.

2. Om ett fartyg har inspekterats under inspektionen av en hamnanläggning, ska de relevanta delarna av inspektionsrapporten också lämnas till den medlemsstat som är flaggstat, om denna inte är samma medlemsstat som den där inspektionen ägde rum.

3. Medlemsstaten ska informera de inspekterade enheterna om relevanta iakttagelser vid inspektionen. Själva inspektionsrapporten ska dock inte lämnas till de inspekterade enheterna.

4. Rapporten ska i detalj redogöra för iakttagelserna vid inspektionen och identifiera alla fall av avvikelse eller allvarlig avvikelse från förordning (EG) nr 725/2004 eller direktiv 2005/65/EG.

Rapporten får innehålla rekommendationer om korrigerande åtgärder.

5. Vid bedömningen av genomförandet av förordning (EG) nr 725/2004 och direktiv 2005/65/EG ska någon av följande klassificeringar gälla för var och en av iakttagelserna i rapporten:

- a) Överensstämmelse.
- b) Överensstämmelse, men förbättringar är önskvärda.
- c) Avvikelse.
- d) Allvarlig avvikelse.
- e) Ej tillämpligt.
- f) Ej bekräftat.

Artikel 12

Svar från medlemsstaterna

1. Inom tre månader från dagen för översändandet av en inspektionsrapport ska medlemsstaten till kommissionen skicka ett skriftligt svar på rapporten som

- a) bemöter iakttagelserna och rekommendationerna, och
- b) innehåller en åtgärdsplan där det fastställs åtgärder och tidsramar för att avhjälpa fastställda brister.

2. Om det i inspektionsrapporten inte konstateras något fall av avvikelse eller allvarlig avvikelse från förordning (EG) nr 725/2004 eller direktiv 2005/65/EG, krävs inte något svar.

Artikel 13

Åtgärder från kommissionens sida

1. Vid avvikelser eller allvarliga avvikelser från förordning (EG) nr 725/2004 eller direktiv 2005/65/EG får kommissionen vidta någon av nedanstående åtgärder efter det att den har mottagit svaret från medlemsstaten:

- a) Lämna kommentarer till medlemsstaten eller begära ytterligare förklaringar för att förtydliga hela eller delar av svaret.
- b) Utföra en uppföljande inspektion eller övervakning för att kontrollera genomförandet av de korrigerande åtgärderna, vilken ska anmälas minst två veckor i förväg.
- c) Inleda ett överträdelseförfarande mot den berörda medlemsstaten.

2. Om en uppföljande inspektion av ett fartyg ska utföras, ska den medlemsstat som är flaggstat om möjligt informera kommissionen om fartygets framtida anlöpsamnar, så att kommissionen kan besluta var och när den ska utföra den uppföljande inspektionen.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 14

Känsliga uppgifter

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 i förordning (EG) nr 725/2004 och artikel 16 i direktiv 2005/65/EG ska kommissionen behandla känsliga uppgifter om inspektioner som sekretessbelagd information.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 april 2008.

Artikel 15

Kommissionens inspektionsprogram

1. Kommissionen ska rådfråga kommittén om prioriteringarna för genomförandet av dess inspektionsprogram.
2. Kommissionen ska regelbundet informera kommittén om genomförandet av inspektionsprogrammet samt om resultaten av inspektionerna.

Artikel 16

Information till medlemsstaterna om allvarliga avvikelser

Om det vid en inspektion konstateras allvarliga avvikelser från förordning (EG) nr 725/2004 eller direktiv 2005/65/EG som bedöms ha en betydande inverkan på den allmänna nivån i fråga om sjöfartsskyddet i gemenskapen, ska kommissionen informera övriga medlemsstater omedelbart efter det att den har skickat inspektionsrapporten till den berörda medlemsstaten.

När en allvarlig avvikelse som enligt denna artikel meddelats de övriga medlemsstaterna har korrigerats till kommissionens belåtenhet, ska kommissionen omedelbart informera övriga medlemsstater om detta.

Artikel 17

Översyn

Kommissionen ska regelbundet se över sitt inspektionssystem, särskilt systemets effektivitet.

Artikel 18

Upphävande

Förordning (EG) nr 884/2005 ska upphöra att gälla.

Artikel 19

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På kommissionens vägnar
Jacques BARROT
Vice ordförande

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 mars 2008

om ändring av beslut 2004/452/EG om upprättande av en förteckning över organ vars forskare kan få tillgång till konfidentiella uppgifter i vetenskapligt syfte

[delgivet med nr K(2008) 1005]

(Text av betydelse för EES)

(2008/291/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik⁽¹⁾, särskilt artikel 20.1, och

av följande skäl:

(1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 831/2002 av den 17 maj 2002 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik, med avseende på tillgång till förtroliga uppgifter för vetenskapliga syften⁽²⁾ fastställs dels de villkor på vilka konfidentiella uppgifter som överförts till gemenskapen får lämnas ut, dels de regler som ska gälla samarbetet mellan gemenskapen och de nationella myndigheterna för att underlätta tillgången till sådana uppgifter då de behövs för att kunna dra statistiska slutsatser i vetenskapligt syfte.

⁽¹⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 133, 18.5.2002, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1000/2007 (EUT L 226, 30.8.2007, s. 7).

(2) I kommissionens beslut 2004/452/EG⁽³⁾ fastställs en förteckning över organ vars forskare kan få tillgång till konfidentiella uppgifter i vetenskapligt syfte.

(3) Direktoratet för forskning, studier och statistik (*Direction de l'Animation de la Recherche, des Études et des Statistiques – DARES*) vid ministeriet för arbete, förbindelserna med arbetsmarknadens parter och solidaritet i Paris, Frankrike, *The Research Foundation of State University of New York (RFSUNY)* i Albany, USA och Pensionsskyddscentralen (*Eläketurvakeskus – ETK*) i Finland bör betraktas som organ som uppfyller villkoren och bör därför inkluderas i förteckningen över de organ, organisationer och institutioner som avses i artikel 3.1 e i förordning (EG) nr 831/2002.

(4) Åtgärderna i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommittén för insynsskydd i statistik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till beslut 2004/452/EG ska ersättas med bilagan till det här beslutet.

⁽³⁾ EUT L 156, 30.4.2004, s. 1. Rättat i EUT L 202, 7.6.2004, s. 1. Beslutet senast ändrat genom beslut 2008/52/EG (EUT L 13, 16.1.2008, s. 29).

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 mars 2008.

På kommissionens vägnar
Joaquín ALMUNIA
Ledamot av kommissionen

BILAGA

”BILAGA

ORGAN VARS FORSKARE HAR RÄTT ATT FÅ TILLGÅNG TILL KONFIDENTIELLA UPPGIFTER I VETENSKAPLIGT SYFTE

Europeiska centralbanken

Spanska centralbanken

Italienska centralbanken

Cornell University (delstaten New York, USA)

Statsvetenskapliga institutionen vid Baruch College vid New York City University (delstaten New York, USA)

Tyska centralbanken

Enheten för sysselsättningsanalys, Generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och lika möjligheter, Europeiska kommissionen

Tel Aviv University (Israel)

Världsbanken

Center of Health and Wellbeing (CHW) vid Woodrow Wilson School of Public and International Affairs vid Princeton University (New Jersey, USA)

University of Chicago (UofC) (Illinois, USA)

Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)

Family and Labour Studies Division vid Statistics Canada, Ottawa, Ontario, Kanada

Enheten för ekonometri och användning av statistik för bedrägeribekämpning (ESAF), Gemensamma forskningscentret, Europeiska kommissionen

Enheten för stöd till det europeiska området för forskningsverksamhet (SERA), Gemensamma forskningscentret, Europeiska kommissionen

Canada Research Chair vid School of Social Sciences, Atkinson Faculty of Liberal and Professional Studies vid York University, Ontario, Kanada

University of Illinois at Chicago (UIC) (Chicago, USA)

Rady School of Management vid University of California (San Diego, USA)

Direktoratet för forskning, studier och statistik (*Direction de l'Animation de la Recherche, des Études et des Statistiques – DARES*) vid ministeriet för arbete, förbindelserna med arbetsmarknadens parter och solidaritet, Paris, Frankrike

The Research Foundation of State University of New York (RFSUNY), Albany, USA

Pensionsskyddscentralen (*Eläketurvakeskus – ETK*), Finland”

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 april 2008

om fastställande av att Svarta havet och anslutande flodsystem inte utgör en naturlig livsmiljö för europeisk ål i den mening som avses i rådets förordning (EG) nr 1100/2007

[delgivet med nr K(2008) 1217]

(Endast de bulgariska, italienska, polska, rumänska, slovenska, slovakiska, tjeckiska, tyska och ungerska språkversionerna är giltiga)

(2008/292/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1100/2007 av den 18 september 2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål ⁽¹⁾, särskilt artikel 1.2,

efter samråd med vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 1100/2007 fastställs en ram för skydd och hållbar användning av beståndet av europeisk ål i gemenskapens farvatten, i kustnära laguner, i flodmynningar och i floder och angränsande inlandsvatten i medlemsstaterna.
- (2) Medlemsstaterna ska identifiera och fastställa de individuella avrinningsområden som ligger på deras nationella territorium och som utgör naturliga livsmiljöer för europeisk ål. För varje område ska medlemsstaterna utarbeta en förvaltningsplan för ål.
- (3) Eftersom europeisk ål bara förekommer i begränsat antal i Svarta havet och anslutande flodsystem är det osäkert huruvida dessa vatten utgör en naturlig livsmiljö för denna art.
- (4) Genom förordning (EG) nr 1100/2007 bemyndigas kommissionen därför att fatta beslut om huruvida Svarta havet och anslutande flodsystem utgör en naturlig livsmiljö som kräver att åtgärder vidtas för att möjliggöra en återhämtning av beståndet.

(5) Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen har meddelat kommissionen att Svarta havet och anslutande flodsystem utgör den yttersta gränsen för utbredningen av europeisk ål, och att den innan utsättning skedde bara förekom sporadiskt. Innan dess förekom europeisk ål i alltför liten utsträckning i dessa vatten för att det skulle kunna bedrivas något fiske av ål oavsett utvecklingsstadium.

(6) Det är osannolikt att ål som sätts ut i floder som är anslutna till Svarta havet i något större antal skulle kunna nå könsmogen ålder och klara sin lekvandring till Sargassohavet. Det är dessutom osannolikt att ung ål i något större antal skulle kunna vandra upp i de floder som är anslutna till Svarta havet, bli könsmogen och nå fram till reproduktionsområdena.

(7) De eventuella fördelar som återhämtning åtgärder skulle kunna få för bestånden av europeisk ål i Svarta havet och anslutande flodsystem skulle vara försumbara och därmed inte stå i rimlig proportion till de administrativa och ekonomiska bördor som detta skulle innebära för de berörda medlemsstaterna.

(8) Det bör därför fastställas att Svarta havet och anslutande flodsystem inte utgör en naturlig livsmiljö för europeisk ål i den mening som avses i förordning (EG) nr 1100/2007.

(9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommittén för fiske och vattenbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Svarta havet och anslutande flodsystem utgör inte en naturlig livsmiljö för europeisk ål i den mening som avses i förordning (EG) nr 1100/2007.

⁽¹⁾ EUT L 248, 22.9.2007, s. 17.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Italien, Republiken Ungern, Republiken Österrike, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovenien och Republiken Slovakien.

Utfärdat i Bryssel den 4 april 2008.

På kommissionens vägnar

Joe BORG

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 april 2008

om ändring av beslut 2006/784/EG om godkännande av metoder för klassificering av slaktkroppar av gris i Frankrike

[delgivet med nr K(2008) 1235]

(Endast den franska texten är giltig)

(2008/293/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3220/84 av den 13 november 1984 om fastställande av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av gris ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens beslut 2006/784/EG ⁽²⁾ godkänns fem metoder för klassificering av slaktkroppar av gris i Frankrike (Capteur Gras/Maigre — Sydel (CGM), CSB Ultra-Meater, den manuella metoden (ZP), Autofom, UltraFom 300).
- (2) Frankrike har begärt att kommissionen ska godkänna två nya metoder för klassificering av slaktkroppar av gris och har i samband med detta överlämnat resultaten av olika dissektionsförsök, i form av del 2 av det protokoll som avses i artikel 3.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2967/85 av den 24 oktober 1985 om tillämpningsföreskrifter för gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av gris ⁽³⁾.
- (3) Granskningen av begäran har visat att villkoren för godkännande av klassificeringsmetoderna är uppfyllda.
- (4) Beslut 2006/784/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2006/784/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 första stycket ska följande led f och g läggas till:

”f) Instrumentet CSB Image-Meater med tillhörande beräkningsmetoder, enligt vad som anges i del 6 i bilagan.

g) Instrumentet VCS 2000 med tillhörande beräkningsmetoder, enligt vad som anges i del 7 i bilagan.”

2. Bilagan ska ändras i enlighet med bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 4 april 2008.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 301, 20.11.1984, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3513/93 (EGT L 320, 22.12.1993, s. 5).

⁽²⁾ EUT L 318, 17.11.2006, s. 27. Beslutet ändrat genom beslut 2007/510/EG (EUT L 187, 19.7.2007, s. 47).

⁽³⁾ EGT L 285, 25.10.1985, s. 39. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1197/2006 (EUT L 217, 8.8.2006, s. 6).

BILAGA

I bilagan till beslut 2006/784/EG ska följande läggas till som del 6 och 7:

”DEL 6

CSB Image-Meater

1. Slaktkroppar av gris ska klassificeras med hjälp av instrumentet CSB Image-Meater.
2. CSB Image-Meater består av en videokamera, en persondator med ett kort för bildanalys, en skärm, en skrivare, en styrmekanism, en frekvensmekanism och gränssnitt. De elva variablerna för Image-Meater mäts vid mittlinjen: de uppmätta värdena omvandlas till en uppskattning av den genomsnittliga halten av magert kött.
3. Slaktkroppens halt av magert kött beräknas enligt följande formel:

$$\hat{Y} = 64,40 - 0,129 G - 0,187 MG - 0,068 VaG + 0,003 VbG - 0,368 EG + 0,036 V + 0,032 MV - 0,024 VaV + 0,034 VbV - 0,024 VcV + 0,022 VdV$$

där

$\hat{Y}$ = uppskattad procentandel magert kött i slaktkroppen,

G = ZP tjocklek på fett: minsta tjockleken på fett (inklusive svål) i millimeter över muskeln *gluteus medius*,

MG = genomsnittlig tjocklek på fett i millimeter över muskeln *gluteus medius*,

VaG = genomsnittlig tjocklek på fett i millimeter över ländkotan 'a',

VbG = genomsnittlig tjocklek på fett i millimeter över ländkotan 'b',

EG = genomsnittlig tjocklek i millimeter på det yttre fettlagret över ländkotorna a-d,

V = ZP muskeltjocklek: minsta muskeldjup i millimeter mellan *gluteus medius*-muskelns främre slut och ryggdelen av ryggmärgskanalen,

MV = genomsnittlig muskeltjocklek i millimeter hos ryggmuskeln och *gluteus medius*,

VaV = genomsnittlig tjocklek på muskeln i millimeter över ländkota 'a',

VbV = genomsnittlig tjocklek på muskeln i millimeter över ländkota 'b',

VcV = genomsnittlig tjocklek på muskeln i millimeter över ländkota 'c',

VdV = genomsnittlig tjocklek på muskeln i millimeter över ländkota 'd',

Denna formel gäller för slaktkroppar som väger mellan 45 och 125 kg.

DEL 7

VCS 2000

1. Slaktkroppar av gris ska klassificeras med hjälp av instrumentet VCS-2000.
2. VCS 2000 är baserat på analys av digitala videobilder. De viktigaste delarna är tre kameror, lampor, en dator för bildanalys, en PC-server och positioneringsenheter. Vid den första stationen tar en kamera en bild av skinkans utsida. Vid den andra stationen tar två kameror bilder på mittlinjen. Från bilderna tas 40 variabler fram. Variablerna är huvudsakligen djup, bredd, längd och ytor. De uppmätta värdena omvandlas till en uppskattning av den genomsnittliga halten av magert kött.

3. Halten av magert kött i slaktkroppen ska beräknas på grundval av 40 enskilda mätpunkter enligt följande formel:

$$\hat{Y} = 122,458 + 0,05805 * X1 + 0,01449 * X2 - 0,02996 * X3 - 0,001585 * X4 - 39,297 * X5 - 47,553 * X6 + 38,877 * X7 - 0,1013 * X8 + 0,00004308 * X9 - 817,242 * X10 + 10,135 * X11 + 15,277 * X12 - 25,777 * X13 - 90,738 * X14 + 0,0005792 * X15 + 2,743 * X16 - 0,06866 * X17 + 3,511 * X18 - 0,1681 * X19 - 0,007867 * X20 - 0,1082 * X21 - 0,01290 * X22 + 0,02957 * X23 + 0,03856 * X24 - 0,003353 * X25 - 0,03378 * X26 - 0,01661 * X27 + 2,368 * X28 - 0,3133 * X29 - 0,01386 * X30 - 0,02100 * X31 - 0,01908 * X32 - 0,02442 * X33 + 0,06009 * X34 - 0,007792 * X35 - 2,598 * X36 - 7,632 * X37 - 0,004848 * X38 - 0,9099 * X39 - 20,514 * X40$$

där

$\hat{Y}$ = uppskattad procentandel magert kött i slaktkroppen,

X1, X2, ... X40 är de variabler som mäts genom VCS 2000.

En beskrivning av variablerna och av den statistiska metoden återfinns i del II av det protokoll för Frankrike som lämnats in till kommissionen i enlighet med artikel 3.3 i förordning (EEG) nr 2967/85.

Denna formel gäller för slaktkroppar som väger mellan 45 och 125 kg.”

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 7 april 2008

om harmoniserade villkor för radiospektrumanvändning för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg i gemenskapen

[delgivet med nr K(2008) 1256]

(Text av betydelse för EES)

(2008/294/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 676/2002/EG av den 7 mars 2002 om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen (radiospektrumbeslut) ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.3, och

av följande skäl:

- (1) Den strategiska ramen "i2010 – Det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning" ⁽²⁾ främjar en öppen och konkurrenskraftig digital ekonomi i Europeiska unionen och betonar IKT:s roll som en motor för integrering och livskvalitet. Utvecklingen av kompletterande kommunikationsverktyg kan befärma både arbetsproduktiviteten och tillväxten inom mobiltelefonin.
- (2) Kommunikationstillämpningar i luftfartyg är till naturen alleuropeiska, eftersom de framför allt kommer att användas för gränsöverskridande flygningar inom och utanför gemenskapen. En samordnad strategi för att reglera mobilkommunikationstjänster i luftfartyg kommer att gagna den gemensamma marknadens mål.
- (3) En harmonisering av bestämmelserna om användning av radiospektrum inom gemenskapen kommer att påskynda utvecklingen och införandet av mobilkommunikationstjänster i gemenskapen.
- (4) För närvarande beaktas mobilkommunikationstjänster endast för GSM-system som använder 1 710–1 785 MHz-bandet för upplänk (sändning från terminal och mottagning från basstation) och 1 805–1 880 MHz-bandet för

nedlänk (sändning från basstation och mottagning från terminal), i enlighet med Etsi-standarderna EN 301 502 och EN 301 511. I framtiden kan den komma att utvidgas till andra markbundna offentliga system för mobilkommunikation som fungerar enligt andra standarder och på andra frekvensband.

- (5) Kommissionen har, i enlighet med artikel 4.2 i beslut nr 676/2002/EG, gett Europeiska post- och telesammanslutningen (Cept) i uppdrag ⁽³⁾ att vidta alla åtgärder som krävs för att bedöma vissa frågor rörande den tekniska kompatibiliteten mellan användning av GSM 1800-system i luftfartyg och ett antal radiotjänster som eventuellt kan påverkas. Beslutet grundar sig på Cepts tekniska undersökningar på EU:s uppdrag i enlighet med Cepts rapport 016 ⁽⁴⁾.
- (6) Det system för mobilkommunikationstjänster som bedöms i Cepts rapport består av en nätverkskontrollenhet (NCU) och en basstation i luftfartyg (aircraft BTS). Systemet har utformats så att signaler som sänds från markbaserade mobila system inte kan detekteras inne i kabinen och så att användarterminalerna i luftfartyget sänder på lägsta möjliga nivå. De tekniska parametrarna för nätverkskontrollenheten och basstationen i luftfartyget har tagits från teoretiska modeller.
- (7) Spektrumanvändning i markbundna system för elektroniska nätverk för mobilkommunikation ligger utanför tillämpningsområdet för detta beslut. De kommer bland annat att behandlas i ett kommissionsbeslut om harmonisering av frekvensbanden 900 MHz och 1 800 MHz för markbundna system med kapacitet att tillhandahålla alleuropeiska elektroniska kommunikationstjänster.
- (8) Auktorisationsvillkor och villkor för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg omfattas inte heller av detta direktiv. Samordningen av nationella auktorisationsvillkor för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg tas upp i kommissionens rekommendation 2008/295/EG ⁽⁵⁾ i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) ⁽⁶⁾.

⁽³⁾ Uppdrag till Cept om mobila kommunikationstjänster i luftfartyg, 12.10.2006.

⁽⁴⁾ Rapport från Cept till Europeiska kommissionens om EU:s uppdrag rörande mobilkommunikationstjänster i luftfartyg, 30.3.2007.

⁽⁵⁾ Se sidan 24 i detta nummer av EUT.

⁽⁶⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 717/2007 (EUT L 171, 29.6.2007, s. 32).

⁽¹⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2005) 229, 1.6.2005.

- (9) Den utrustning för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som avses i detta direktiv omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse ⁽¹⁾. Förutsatt överensstämmelse med grundläggande krav enligt direktiv 1999/5/EG när det gäller utrustning som används för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg i Europeiska unionen kan styrkas genom påvisad förenlighet med den harmoniserade Etsi-standarden EN 302 480 eller med hjälp av de andra förfaranden för bedömning av överensstämmelse som fastställs i direktiv 1999/5/EG.
- (10) Frågor som rör flygsäkerheten är av avgörande vikt och inga bestämmelser i detta direktiv bör strida mot upprätthållandet av optimala flygsäkerhetsvillkor.
- (11) Mobilkommunikationstjänster i luftfartyg kan endast tillhandahållas på villkor att de uppfyller flygsäkerhetskraven (genom lämplig luftvärdighetscertifiering) och andra relevanta luftfartsbestämmelser samt kraven på området elektronisk kommunikation. Luftvärdighetsbevis som gäller i hela gemenskapen utfärdas av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (Easa) i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1702/2003 av den 24 september 2003 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och utrustningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer ⁽²⁾.
- (12) Detta beslut tar inte upp spektrumfrågor knutna till kommunikationslänkar mellan luftfartyget, satelliten och marken som också måste kunna tillhandahålla mobilkommunikationstjänster.
- (13) Med tanke på den snabba utvecklingen inom radiospektrumsmiljön och för att de villkor som anges i detta beslut ska förbli aktuella bör de nationella myndigheterna så långt det är möjligt övervaka i vilken utsträckning radiospektrumet utnyttjas av utrustning för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg, så att beslutet kan ses över kontinuerligt. En sådan översyn bör beakta den tekniska utvecklingen och verifiera att de ursprungliga antagandena rörande mobilkommunikationstjänster i luftfartyg fortfarande är relevanta.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från radiospektrumkommittén.

⁽¹⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 243, 27.9.2003, s. 6. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 287/2008 (EUT L 87, 29.3.2008, s. 3).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta beslut syftar till harmonisering av de tekniska villkoren för tillgång till och effektiv användning av radiospektrumet för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg i gemenskapen.

Detta beslut ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av andra relevanta gemenskapsbestämmelser, särskilt förordning (EG) nr 1702/2003 och rekommendation 2008/295/EG.

Artikel 2

I detta beslut avses med

1. *mobilkommunikationstjänster i luftfartyg*: elektroniska kommunikationstjänster, enligt definitionen i artikel 2 c i direktiv 2002/21/EG, som tillhandahålls av företag för att göra det möjligt för flygpassagerare att använda allmänna kommunikationsnät under flygning utan att upprätta någon direkt förbindelse med markbundna mobilnät,
2. *störningsfritt och oskyddat*: att inga skadliga störningar kan orsakas radiokommunikationstjänster och att det inte kan göras anspråk på skydd för sådan utrustning mot skadliga störningar från radiokommunikationstjänster,
3. *basstation i luftfartyget*: en eller flera mobila kommunikationsstationer som finns ombord på ett luftfartyg och som utnyttjar de frekvenser och system som anges i tabell 1 i bilagan,
4. *nätverkskontrollenheten*: utrustning som placeras ut i luftfartyget för att se till att de signaler som skickas av markbaserade mobila system för elektronisk kommunikation enligt tabell 2 i bilagan inte kan tas upp inne i kabinen, vilket görs genom att bakgrundsnivån i de mobila mottagningsfrekvenserna höjs.

Artikel 3

Medlemsstaterna ska, så snart som möjligt och senast sex månader efter det att detta beslut träder i kraft, göra de frekvensband som anges i tabell 1 i bilagan tillgängliga för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg på en störningsfri och oskyddad bas, förutsatt att tjänsterna uppfyller de villkor som anges i bilagan.

Artikel 4

Medlemsstaterna ska fastställa en lägsta tillåtna höjd över marken för sändning från system för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg i enlighet med avsnitt 3 i bilagan.

Medlemsstaterna får fastställa en högre lägsta tillåtna höjd över marken för användning av system för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg om detta motiveras på grund av nationella topografiska förhållanden eller på grund av hur de markbaserade nätverken används. Denna information, tillsammans med lämpliga motiveringar, ska meddelas kommissionen inom fyra månader efter det att detta beslut antas och ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Medlemsstaterna ska övervaka hur mobilkommunikationstjänster i luftfartyg använder spektrumet, särskilt vad gäller faktisk

eller potentiell farlig störning och de villkor som anges i artikel 3, och medlemsstaterna ska rapportera om resultaten av detta till kommissionen så att beslutet vid behov kan ses över i god tid.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 7 april 2008.

På kommissionens vägnar

Viviane REDING

Ledamot av kommissionen

BILAGA

1. FREKVENSBAND OCH SYSTEM SOM FÅR UTNYTTJAS AV MOBILKOMMUNIKATIONSTJÄNSTER I LUFTFARTYG

Tabell 1

Typ	Frekvens	System
GSM 1800	1 710–1 785 MHz och 1 805–1 880 MHz (det s.k. 1 800 MHz bandet)	I enlighet med Etsis GSM-standarder, särskilt EN 301 502, EN 301 511 and EN 302 480 och motsvarande

2. ÅTGÄRDER FÖR ATT MOTVERKA ATT MOBILA TERMINALER KOPPLAR TILL MARKBASERADE NÄT

Under den tid då mobilkommunikationstjänster i luftfartyg får användas ombord på ett luftfartyg måste det förhindras att mobila terminaler som tar emot signaler inom de frekvensband som förtecknas i tabell 2 kopplar till mobila nät på marken.

Tabell 2

Frekvensband (MHz)	System på marken
460–470	CDMA2000, FLASH OFDM
921–960	GSM, WCDMA
1 805–1 880	GSM, WCDMA
2 110–2 170	WCDMA

3. TEKNISKA PARAMETRAR

3.1 System för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg inom GSM 1800 MHz-bandet

a) Ekvivalent isotrop utstrålad effekt (e.i.r.p.) utanför luftfartyget från nätverkskontrollenheten/luftfartygets basstation

Den totala ekvivalenta isotropa utstrålade effekten (e.i.r.p.) utanför luftfartyget från nätverkskontrollenheten/luftfartygets basstation får inte överskrida följande värden:

Tabell 3

Höjd över marken (m)	Maximal e.i.r.p.-densitet som får produceras av nätverkskontrollenheten/luftfartygets basstation utanför luftfartyget			
	460–470 MHz	921–960 MHz	1 805–1 880 MHz	2 110–2 170 MHz
	dBm/1,25 MHz	dBm/200 kHz	dBm/200 kHz	dBm/3,84 MHz
3 000	– 17,0	– 19,0	– 13,0	1,0
4 000	– 14,5	– 16,5	– 10,5	3,5
5 000	– 12,6	– 14,5	– 8,5	5,4
6 000	– 11,0	– 12,9	– 6,9	7,0
7 000	– 9,6	– 11,6	– 5,6	8,3
8 000	– 8,5	– 10,5	– 4,4	9,5

b) *Ekvivalent isotrop utstrålad effekt (e.i.r.p.) utanför luftfartyget från terminalen ombord*

Den totala ekvivalenta isotropa utstrålade effekten (e.i.r.p.) utanför luftfartyget från en GSM-mobilterminal som sänder vid 0 dBm får inte överskrida följande värden:

Tabell 4

Höjd över marken (m)	Maximal e.i.r.p utanför luftfartyget från en GSM-mobilterminal i dBm/kanal
	1 800 MHz
3 000	- 3,3
4 000	- 1,1
5 000	0,5
6 000	1,8
7 000	2,9
8 000	3,8

c) *Driftskrav*

- I. För sändning från ett system för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg inom 1800 MHz-bandet är den lägsta tillåtna höjden över marken 3 000 meter.
  - II. Under tiden som ett luftfartygs basstation är i drift måste den begränsa sändningskapaciteten för alla GSM-mobilterminaler som sänder i 1 800 MHz-bandet till ett nominellt värde av 0 dBm och detta gäller alla stadier av kommunikationen, även etableringen av förbindelsen.
-

REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 7 april 2008

om auktorisation för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg i Europeiska gemenskapen

[delgivet med nr K(2008) 1257]

(Text av betydelse för EES)

(2008/295/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) ⁽¹⁾, särskilt artikel 19.1, och

av följande skäl:

- (1) Inom EU:s politik för informationssamhället och i initiativet i2010 betonas fördelarna med att överallt i vardagen ha tillgång till information och kommunikationsmöjligheter. En samordnad reglering av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg skulle bidra till att säkra dessa fördelar och främja gränsöverskridande elektroniska kommunikationstjänster inom hela gemenskapen.
- (2) Vid auktorisation för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg måste medlemsstaterna uppfylla bestämmelserna i ramdirektivet och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) ⁽²⁾.

- (3) Enligt ramdirektivet ska de nationella regleringsmyndigheterna i medlemsstaterna bidra till utvecklandet av den inre marknaden genom att bland annat avlägsna kvarvarande hinder för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät, tillhörande faciliteter och tjänster samt elektroniska kommunikationstjänster på det europeiska planet. De ska också främja inrättande och utveckling av transeuropeiska nät och samverkan mellan alleuropeiska tjänster och uppkoppling mellan slutanvändare.

- (4) Enligt auktorisationsdirektivet bör systemet för utfärdande av auktorisationer för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster vara så lite betungande som möjligt, för att stimulera framväxten av nya elektroniska kommunikationstjänster och alleuropeiska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och för att tjänsteleverantörer och konsumenter ska kunna dra nytta av de stordriftsfördelar som en inre marknad innebär. Dessa mål kan generellt sett uppnås på bästa sätt genom allmän auktorisation för alla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

- (5) De tekniska villkor som krävs för att minska risken för att mobilkommunikationstjänster i luftfartyg ska orsaka skadlig störning av markbundna mobilnät behandlas separat i kommissionens beslut 2008/294/EG ⁽³⁾.

- (6) Den tekniska grunden för beslut 2008/294/EG är Europeiska post- och telesammanslutningens (CEPT) *Report 016* som utarbetades till följd av det mandat som kommissionen gav CEPT med avseende på mobilkommunikationstjänster i luftfartyg den 12 oktober 2006.

⁽¹⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 717/2007 (EUT L 171, 29.6.2007, s. 32).

⁽²⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽³⁾ Se sidan 19 i detta nummer av EUT.

- (7) För utrustning som används för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg i EU skapas genom den harmoniserade ETSI-standarden EN 302 480 en förutsatt överensstämmelse med grundkraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse ⁽¹⁾.
- (8) Frågor beträffande flygsäkerheten är av största vikt, och mobilkommunikationstjänster i luftfartyg får endast tillhandahållas under förutsättning att de uppfyller kraven på flygsäkerhet genom ett lämpligt luftvärdighetsbevis samt andra relevanta flygavtal och krav för elektronisk kommunikation. Luftvärdighetsbevis som är giltiga i hela EU utfärdas av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EASA).
- (9) Under förutsättning att de tekniska villkoren i beslut 2008/294/EG och i den harmoniserade standarden EN 302 480, eller motsvarande standarder och relevanta luftvärdighetsbevis, uppfyller de relevanta kraven kommer risken för skadlig störning att vara försumbar. Därför bör allmänna auktorisationer övervägas för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg.
- (10) Ansvar för auktorisation för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg bör ligga hos det land där luftfartyget är registrerat, i enlighet med det landets system för auktorisation.
- (11) Tillgång till och gemensamt utnyttjande av tillräcklig information bör bidra till att lösa eventuella problem med gränsöverskridande störningar orsakade av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg.
- (12) Medlemsstaterna ska, i enlighet med kommissionens beslut 2007/344/EG av den 16 maj 2007 om harmoniserad tillgång till information om spektrumanvändningen inom gemenskapen ⁽²⁾, tillhandahålla ERO:s frekvensinformationssystem (EFIS) en del av den information som krävs. Övrig information av relevans kan erhållas från operatörerna för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg eller från luftfartsverken.
- (13) Ett särskilt register med relevanta uppgifter om alla luftfartyg utrustade med tjänsterna i fråga, som flyger inom, in till och ut från EU, kan bidra till att lösa problem avseende störning genom att all information regelbundet sammanställs i ett gemensamt format. Inledningsvis, och under regelbunden översyn, skulle ett sådant gemensamt register förvaltas av operatörerna för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg och göras tillgängligt för kommissionen och medlemsstaterna.
- (14) Problem mellan medlemsstaterna avseende störning kan även lösas med hjälp av bestämmelserna i det internationella fördraget om ITU:s radioreglementen om anmälan och registrering av tilldelning av frekvenser och om rapportering av skadlig störning.
- (15) Auktorisation för luftfartyg med mobilkommunikationstjänster som flyger i medlemsstaternas luftrum men som är registrerade utanför EU skulle kunna ske med hjälp av relevant information från branschen i det särskilda registret för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg och genom tillämpning av relevanta bestämmelser i ITU:s radioreglementen. När det gäller ömsesidigt erkännande av auktorisation för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg skulle ett gemensamt synsätt med länder där luftfartyg från tredjeland är registrerade vara till god hjälp.
- (16) Medlemsstaterna har redan beviljat operatörer för markbundna mobilnät nyttjanderätter för frekvenser. Sådant auktorisation omfattar inte mobilkommunikationstjänster i luftfartyg och är i allmänhet begränsad till markbundna mobiltjänster.
- (17) I denna rekommendation anses utrymmet i luftfartyget stå under det lands jurisdiktion och kontroll där luftfartyget är registrerat.
- (18) Användningen av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg kan också få konsekvenser för den allmänna säkerheten. För att se till att mobiltelefoner inte används i brottsligt syfte i luftfartyg får lämpliga åtgärder vidtas på nationell nivå eller i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2320/2002 av den 16 december 2002 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten ⁽³⁾.
- (19) De rättsliga och tekniska aspekterna av det gemensamma synsättet på auktorisation för mobilkommunikationstjänster i EU bör regelbundet granskas i syfte att säkerställa att de fortsätter att vara tillfredsställande med avseende på det övergripande syftet att undvika skadlig störning. I annat fall får lämpliga korrigerande åtgärder övervägas.
- (20) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommunikationskommittén.

⁽¹⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 129, 17.5.2007, s. 67.

⁽³⁾ EGT L 355, 30.12.2002, s. 1. Förordningen ändrad av förordning (EG) nr 849/2004 (EUT L 158, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 229, 29.6.2004, s. 3).

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Målet med denna rekommendation är att samordna nationella villkor och förfaranden för auktorisation avseende användandet av radiospektrumet för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg, i syfte att underlätta införandet av dem i gemenskapen och undvika att sådana tjänster orsakar skadlig störning på gränsöverskridande flygningar.

Frågor avseende den mänskliga faktorn i samband med användandet av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg och satellitkommunikation mellan luftfartyg och rymdstationer ligger utanför denna rekommendations tillämpningsområde.

De nationella villkor och bestämmelser för auktorisation som denna rekommendation hänvisar till ska tillämpas utan att det påverkar rättsliga förpliktelser avseende flygsäkerhet och allmän säkerhet.

2. Med *mobilkommunikationstjänster i luftfartyg* avses elektroniska kommunikationstjänster, enligt definitionen i artikel 2 c i ramdirektivet, som tillhandahålls av företag för att passagerare ska kunna använda allmänna kommunikationsnät under flygningen utan att upprätta någon direkt förbindelse med markbundna mobilnät.
3. Medlemsstaterna ska, senast sex månader efter antagandet av denna rekommendation, vidta de åtgärder som krävs för att tillhandahållandet av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som är registrerade inom respektive medlemsstats jurisdiktion ska kunna godkännas.

Medlemsstaterna bör tillåta mobilkommunikationstjänster i luftfartyg i enlighet med principerna i denna rekommendation. Bestämmelserna i denna rekommendation bör inte hindra upprätthållandet av optimala förutsättningar för flygsäkerheten.

Medlemsstaterna bör inte kräva någon ytterligare auktorisation för användning i sina respektive luftrum av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som är registrerade i en annan medlemsstat i enlighet med de villkor som avses i punkt 4.

Mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som är registrerade utanför gemenskapen bör också undantas från krav på auktorisation i gemenskapen, förutsatt att dessa tjänster uppfyller de villkor som avses i punkt 4 och är registrerade i enlighet med relevanta ITU-regler.

4. Medlemsstaterna bör endast tillåta mobilkommunikationstjänster i luftfartyg om tjänsterna uppfyller de tekniska villkoren i beslut 2008/294/EG.

5. Medlemsstaterna bör överväga att göra tillhandahållandet av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som är registrerade inom respektive medlemsstats jurisdiktion föremål för allmänna auktorisationer.

I de fall användandet av spektrum för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg är föremål för individuella nyttjanderätter bör medlemsstaterna regelbundet ompröva behovet av sådana rätter mot bakgrund av förvärvade erfarenheter; syftet är att inlemma de villkor som är förknippade med sådana rätter i en allmän auktorisation.

I sådana fall bör medlemsstaterna se till att mobilkommunikationstjänster i luftfartyg och markbundna mobila elektroniska kommunikationstjänster inom samma frekvensband tillåts på olika grunder.

6. Medlemsstaterna bör i god tid informera kommissionen och övriga medlemsstater om de mobilkommunikationstjänster som får användas i luftfartyg som är registrerade inom respektive medlemsstats jurisdiktion, och om begäran om tillstånd att inom deras respektive luftrum använda mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som är registrerade utanför EU.

Om det är nödvändigt bör medlemsstaterna begära att operatörerna för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg tillhandahåller uppgifter som är relevanta med avseende på föregående stycke.

7. Medlemsstaterna bör samarbeta aktivt, konstruktivt och i en anda av solidaritet, och där så är lämpligt tillämpa ITU:s förfaranden, för att lösa eventuella problem med skadlig störning som påstås vara orsakade av användningen av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg.

Om skadlig störning uppstår som påstås vara orsakad av användningen av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som godkänts i en annan medlemsstat bör medlemsstaterna genast informera den medlemsstat som ansvarar för auktorisationen för tjänsten i fråga samt kommissionen. Kommissionen bör, där så är lämpligt, informera kommunikationskommittén och radiospektrumkommittén i ovanstående frågor, för att finna lösningar på eventuella problem.

Medlemsstater som har givit tillstånd till mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som misstänks orsaka skadlig störning inom en annan medlemsstats territorium bör agera och omgående se till att störningen upphör.

8. Medlemsstaterna bör hålla användandet av spektrum för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg under noggrann uppsikt, framför allt med avseende på faktisk eller möjlig skadlig störning, och bör rapportera till kommissionen så att denna rekommendation kan revideras i god tid, om så är nödvändigt.
9. Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2008.

På kommissionens vägnar
Viviane REDING
Ledamot av kommissionen

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 283/2008 av den 27 mars 2008 om ersättning av bilaga I till rådets förordning (EG) nr 673/2005 om införande av tilläggstullar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater

(Europeiska unionens officiella tidning L 86 av den 28 mars 2008)

På sidan 20 ska bilagan ersättas med följande:

"BILAGA

"BILAGA I

De produkter som omfattas av tilläggstullarna identifieras genom åttasiffriga KN-nummer. Beskrivningen av produkter som klassificeras enligt dessa nummer återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 493/2005⁽²⁾.

4820 10 90	6203 43 90
4820 50 00	0710 40 00
4820 90 00	9003 19 30
4820 30 00	8705 10 00
4820 10 50	6301 40 10
6204 63 11	6301 30 10
6204 69 18	6301 30 90
6204 63 90	6301 40 90
6104 63 00	4818 50 00
6203 43 11	9009 11 00
6103 43 00	9009 12 00
6204 63 18	8467 21 99
6203 43 19	4803 00 31
6204 69 90	4818 30 00

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 82, 31.3.2005, s. 1.”
